

SELSKABELIGHETER PÅ LØP HOVEDGÅRD I GAMLE DAGER

Det var da stil over selskabeligheten også hos Amtmanden, eller ??

Av GUNNAR NORDBERG

Den som leter i lokalhistoriske skrifter som bygdebøker og lignende, finner ofte beskrivelse av små begivenheter som gjør et spesielt inntrykk. Det kan være at beretningen skaper et bilde som i ettertid, og til stadighet, dukker opp på netthinnen. Et eksempel på en av de små tildragelser som "nærer" min lokalhistoriske nysgjerrighet er denneskildringa fra svensken Sven Nilson sin reise i Nordland i 1818:

"Under mitt besøk hos Provsten Arnoldus Schytte i Bodø ble vi buden til Amtmand Johan Ernst Berg, på gården Løeb. Amtmanden var gift med Provstens søster Sara.

Vi rodde fra Hundholmen og fik underveis følge med et annet selskap som skulde samme veien. Ved fremkomsten ble vi venlig mottatt av hr. Amtmanden. Et prektig bord var duket, og da hele selskapet var kommet, satte vi oss omkring det. Verten foreslog skåler, ved slutten av måltidet istemte alle Norges elskede nasjonalsang:

For Norge, Helters Fødeland o.s.v. Ved siste verset stod alle opp og et livlig trefoldig hurra sluttet sangen. Glassene tømtes, og man gik fra bordet.

Munterhet og samtale fortsatte. En ung talentfuld dame satte seg til pianoet og sang nogen vakre folkeviser. Hen i mot kvelden ble det budt omkring punsj, og to fioliner lot seg høre, hvoretter dansen begyndte. Polka synes at være nasjonaldansen, men man danset også vals og anglaise.

Alle var glade - og de vakre unge pikene kanskje mest, klokken 12 om natten forlot man det glade selskapet og red sammens med Provsten til hest i den stille måneskinnsnatt til Prestegården".

I Nord-Norge var det en vanlig skik på den tid at man kysset vertinnen etter måltidet, likesom ved ankomst og avsked, verten tok man i hånden. Denne skik som hilsen ophørde mere, senere i 1800 årene."

Sommeren 1998 besøkte jeg LØP HOVEDGÅRD sammen med min nå 80 årige tante, som gjennom sin tilknytning til Vega er kjent med Schytte slekten. Da fra det som er skrevet i gårds- og slektshistorier fra Vega. Med bakgrunn i ovenforstående lille historie var derfor besøket av spesiell interesse.

Foto fra Løp gård ã Nordlandsmuseet

Men samtidig som vi gledet oss over det arbeid som er nedlagt for å bevare restene av gårdens opprinnelige bygningsmasse kom det også fram noen tanker om hvordan gårdens rike historie kunne gjøres lettere tilgjengelig for den besøkende.

I løpet av samtalen framkom en rekke tanker som trolig kan være av generell interesse: For lettere å forstå historien til Løp gamle hovedgård ville det være ønskelig at en modell av gardens opprinnelige bygningsmasse var å finne i den restaurerte bygning. Kommunikasjonene på den tid tilsier at garden også omfattet et "landingssted" ved sjøen, hvor lå dette ? Og sist men ikke minst hvor gikk den vei/sti som førte til prestegården (Bodin)?

Bør Løp gamle hovedgård få sin egen "venneforening" som kan arbeide for at garden og dens historie skal bevares og videreføres i lokalhistorien ?

Er det andre som er inne på noe av de samme tanker - så la oss se hva som kan utrettes.

Foto fra Løp gård ã Nordlandsmuseet

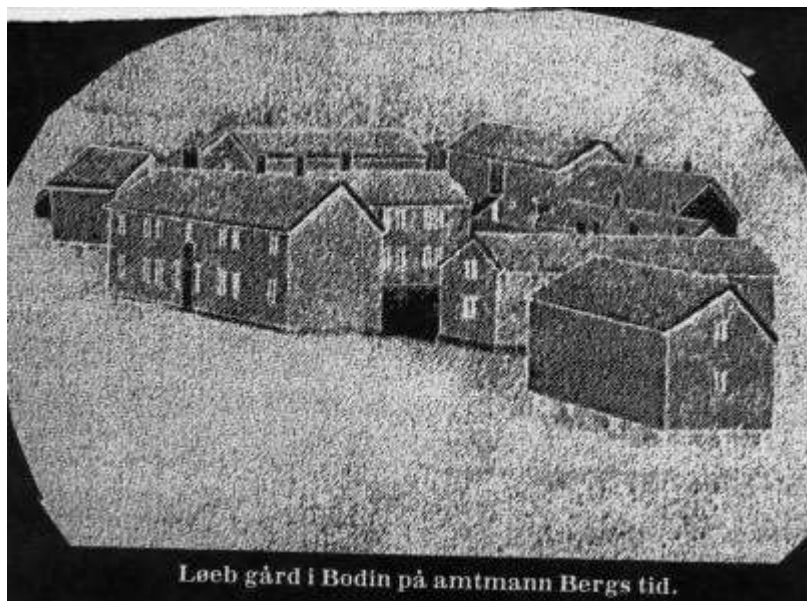

Foto fra Løp gård ã Nordlandsmuseet

Forsidebildene av
Løp gamle gård
er fotografert av
Hans-H. Nordhus
©
kulturvernkonsulent
i Bodø kommune